

РЕШЕНИЕ

№ 3464

гр. София, 27.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 10.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1486** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Министерски съвет на Република България срещу Решение на КЗЛД № ППН-01-535/2019г. от 21.12.2020г. по преписка №ППН-01-535/2019г., образувана по жалба от Р. П. С..

С жалбата се иска отмяна на оспореното Решение, при следните съображения: С Решението е приета за основателна жалбата на Р. С. срещу Министерски съвет, като е възприето наличието на неправомерно разпространение на лични данни на жалбоподателя, на електронната поща на Висше училище по телекомуникации и пощи, Русенски университет „А. К.“ и Югозападен университет „Н. Р.“. Считат, че решението е необосновано и липсва изясняване на релевантни фактически данни. От решението не ставало ясно как е осъществен неправомерният достъп до лични данни на сигналподателя, като не са посочени конкретни факти, представляващи фактическият състав на установеното нарушение. Не било отчетено и обстоятелството, че сигналът, подаден от С., е препратен на Министерство на образованието, с копие до лицето, като КЗЛД изобщо не е изследвала обстоятелствата около изтичането на данните именно от този орган. Сочи, че фактът, че на изпратения по компетентност сигнал има печат и входящ номер на МС не означава, че е изтекъл от тази администрация, тъй като е налице придружително писмо с изходящ номер, а входящият се поставя на самия сигнал. Сигналът е изпратен в МОН на 21.05.2019г., а електронната кореспонденция между установения грешен адрес е от 05.06.2019г. Счита, че КЗЛД изобщо не е разгледала този въпрос и не е спазила принципа за изясняване на обективната истина. КЗЛД се позовавала на постановление на СГП, с

което сигналът ѝ е изпратен, в което се цитира справка от ГДБОП за вероятен достъп до системата на А.. Считат, че постановлението няма доказателствена стойност, а именно насочва към извършването на щателна проверка от компетентния орган, поради липса на данни за престъпление. Счита, че не е изследван и въпросът относно администрирането на личните данни на лицето от страна на посочените учебни заведения, които също са администратори на лични данни. Счита, че нормата на чл. 58, §2, б. "г" от Регламент / ЕС/2016/679 е обща и изисква препращане към други разпоредби, което не е съобразено в процесното решение. Моли за отмяна на решението.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрист В. Д. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата на посочените в същата основания. Депозира подробни писмени бележки.

Ответникът КЗЛД се представлява от юрк А., която оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила.

Заинтересованата страна Р. С. моли решението на КЗЛД да бъде оставено в сила.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и като съобрази закона, намира следното:

Жалбата е подадена в срок и от правнолегитимирано лице, поради което е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, съдът преценява същата и за основателна:

Установява се от фактическа страна следното:

На 16.05.2019г. Р. С. осъществява личен прием в в отдел „Приемна“ при МС, като на същата дата подава лично на гишето в приемната сигнал, въз основа на който е образувана преписка № 543/2019г. от 16.05.2019г. Сигналът е препратен по реда на чл. 112 от АПК в Министерство на образованието и науката с писмо от 21.05.2019г., като същият съдържа входящ номер на МС, а придружителното писмо до МОН съдържа изходящият номер от 21.05.2019г. Административните органи са ползвали система за електронен документооборот и обмен на документи с други администрации. В тази връзка сигналът е препратен към МОН с писмо с електронен подпис на Началник отдел „Приемна“ при МС, а сигналът е препратен под формата на сканиран документ в pdf формат от 21 страници. За така извършеното гражданинът е уведомен с писмо от 21.05.2019г., без приложения, по пощата. На 04.06.2019г. Р. С. осъществява втори личен контакт със служител в отдел „Приемна“ по същата преписка. Последвал е и трети личен прием на 05.06.2019г. Допълнително входящите сигнали са отново препратени към МОН със следващо писмо от 10.06.2019г. На 13.06.2019г. е входящ пореден сигнал по преписката, без същият да съдържа нови факти и обстоятелства.

На 27.06.2019г. е входящ отговор № 0452-44/27.06.2019г. от Заместник министър на образованието П. Н., адресиран до сигналаподателя С., с копие до МС.

По сигнал на С., е образувана пр. преписка № 17147/2019г. по описа на СГП, приключила с Постановление от 11.10.2019г., с което е прието, че не са налице данни за образуване на наказателно производство и преписката е препратена по компетентност на КЗЛД. В същото е цитирана извършена проверка от ГД Б., от която е установено, както следва: в периода от 16.05.2019г. и преди 05.06.2019г. лице с вероятен достъп до Системата за електронен обмен на съобщенията, обслужваща дейността на Администрацията на МС, е копирало прикаченото в СЕОС сканирано

копие на сигнала, подаден от С. до МС, и го е препратило на електронен адрес [\[електронна поща\]](#), ползван от проф. д-р инж. И. К.. Последният познавал сигналподателя С., поради което му препратил документите, без да ги отваря. Същият не е част от администрацията на МС.

При тези мотиви, с постановлението преписката е препратена в КЗЛД по компетентност.

Налице е и собствена жалба до КЗЛД от Р. С., по която органът се е произнесъл, съобразявайки и прекратеното досъдебно производство.

От КЗЛД са направили запитване до Висшето училище по телекомуникации и пощи, до Югозападния университет Б. и до Русенски университет, във връзка с твърденията от жалбата, че и към тези институции са изтекли лични данни на лицето.

Постъпили са отговори от тези институции за липса на такава комуникация по адрес на С..

При така установеното от фактическа страна, органът е приел следното:

Безспорно било установено, че от администрацията на МС документ, наименован „Сигнал за корупция и скрита приватизация на държавен ВУЗ, управленски тормоз и дискриминация“ и заведен там под преписка № 543/2019г. е копиран от системата на администратора Министерски съвет. Последното комисията приела за безспорно, с оглед наличието на печат и входящ номер на МС върху изтеклия сигнал. Последното е прието за безспорен неправомерен достъп до системата на администрацията на МС. При извършена вътрешна проверка от същата, не са установени нарушения.

Органът извел, че в процесния случай е налице нарушение на чл. 24, §1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, съгласно която – като взема предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физически лица, администраторът въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с Регламента, като тези мерки се преразглеждат и при необходимост, се актуализират.

Така мотивирана, КЗЛД е приела, че жалбата е основателна и е указала на МС, на основание чл. 58, §2, б. „г“ от Регламента за нарушение на чл. 24§1 от същия, да извърши повторна вътрешна проверка и да съобрази операциите по обработване на лични данни и установи дали достъпът до тези данни е извършен от лице – служител на администрацията на МС, или достъпът е външен. Същият следва да предприеме организационни и технически мерки, непозволяващи неоторизиран достъп. Предоставен е 6-месечен срок за изпълнение.

Съдът приема, че решението е издадено от компетентен орган и в съответната форма, като съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Съдът обаче приема жалбата за основателна, поради следното:

Споделя се застъпената в същата теза, че преписката е останала неизяснена в цялост от фактическа страна, което е в задължение на органа, постановил оспореният акт. И в хода на настоящото производство, въпреки указаната на органа доказателствена тежест да установи фактическите предпоставки за издаване на акта, същите не се установиха безспорно.

Няма спор, че Р. С. е подал сигнал за корупция в Администрацията на МС на 16.05.2019г., препратен по компетентност на МОН на 21.05.2019г. Към придружителното писмо е сканиран подаденият сигнал във файл от 21 страници. На

05.06.2019г. лицето И. К. е получил на своя служебен електронен адрес копие от сканирания файл, който е препратил на С., тъй като го познава. Последният не е служител и няма достъп до системата на Администрацията на МС. Подадена е жалба от 07.06.2019г. от С. до КЗЛД, по повод което е образувана преписката, по която е постановено решението, предмет на производството.

По същество, КЗЛД е приела, че след като лице – външно на системата на МС – е получило копие от сигнала, който безспорно съдържа лични данни – три имена, ЕГН, адрес, то е налице нарушение на организацията на защита на последните в рамките на тази администрация. По отношение на твърденията, че тази информация е изтекла и към други институции – учебни заведения, са направени запитвания, на които е получен отрицателен отговор.

Съдът споделя тезата от жалбата и допълнителните бележки на жалбоподателя, че не е направена пълна и цялостна проверка на относими факти. Действително, оказва се, че сигналът, подаден именно в Администрацията на МС, е попаднал в електронната поща на трето лице. Няма данни обаче от чий електронен адрес е изпратен, за да се установи, че това „изтичане“ е вследствие на недобрата организация именно на системата на А.. Установява се, че именно под формата на сканирано копие от сигнала, каквото е изпратено до МОН по компетентност, е получен сигнала от третото лице. Не е направена каквато и да било проверка в МОН от страна на решаващия орган. Нещо повече, преписката е изпратена заедно със сигнала до МОН на дата 21.05.2019г., предходна на попадането му у трето лице, което е от 05.06.2019г.

Органът се позовава на проверката на ГД Б., която обаче няма за цел да установи нарушения на Регламента и ЗЗЛД, а данни за престъпление, каквото безспорно е установено, че не е налице. Именно поради това, преписката е препратена по компетентност на КЗЛД за извършване на проверка. В хода на същата, присъединена по преписката по жалбата на С., КЗЛД е следвало, при условията на служебно начало, да извърши своя проверка на всички относими факти. Предвид, че към момента на изтичане на данните, същите са били официално изпратени на трето лице – МОН, който от своя страна също е администратор на лични данни, съдът приема, че е следвало задължително конституирането му като страна в производство, или поне – извършване на проверка чрез запитване и изискване на документи. Мотивът на органа, че изтичането на сигнала, съдържащ личните данни, почива само на твърдението, че върху същия е поставен печат и входящ номер на А.. Последното не се и отрича в производството, но същият сигнал с поставен печат и входящ номер е изпратен в сканиран вид по компетентност в МОН. Комуникацията между двете институции се провежда по реда на Системата за сигурно електронно връчване, която пък се поддържа от Държавна агенция „Електронно управление“, като нито запитване, нито анализ в тази насока са правени в производството пред КЗЛД. Споделя се и тезата за неяснота относно това – коя от ползваните системи на А. подлежи на проверка и актуализиране. Сигналът се завежда в регистър за сигнали, а е изпратен до МОН чрез Системата за електронен обмен на съобщенията. Налице са и различни регистри, водени в системата на А., достъп до които имат различни лица. Последното също не е проверявано и анализирано в Решението на КЗЛД.

Така изложеното съдът приема за нарушение по чл. 146, т. 3 от АПК – неизясняване на релевантни факти и обстоятелства по чл. 35 и чл. 36 от АПК, при условията на служебно начало в спорното производство пред органа, представляващо

съществено процесуално нарушение, тъй като обратното би могло да доведе до различен от постановения резултат.

Не е спорно, че е налице неправомерно изтичане на лични данни на сигналоподателя у трето лице, но по никакъв начин не е установено, че същите са изтекли именно поради начина на съхранението/обработването им от администрацията на МС. Извършената проверка не е установила нарушения, поради което КЗЛД е имала възможност да изиска допълнителна информация, вкл. чрез назначаване на експертиза, да установи източника и причините за изтичане. Правомощието на КЗЛД да установи нарушение от даден субект в качеството му на „администратор“ или „обработващ“ лични данни изисква то да бъде безспорно установено от обективна и субективна страна. С постановеното решение КЗЛД е възложила на А. да извърши проверка, която сама е дължала в хода на производството, преди да обяви жалбата за основателна, тъй като обратното би означавало, че е изяснила безспорно допусналия нарушението и начина на извършването му, което не е сторено в настоящото производство пред органа.

По изложените съображения, съдът намира, че Решението следва да бъде отменено и делото върнато като преписка на КЗЛД за ново произнасяне по жалбата на С. при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 173 от АПК, съдът РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение на КЗЛД № ППН-01-535/2019г. от 21.12.2020г. по преписка №ППН-01-535/2019г., образувана по жалба от Р. П. С.

ВРЪЩА делото като преписка на КЗЛД за ново произнасяне по жалбата на Р. С. № ППН-01-535/2019г., при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: